

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 166

TARRAGONA, DIMECRES, 3 DE FEBRER DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

AJUNTAMENT

Sessió del Plé

Es nomenat Conseller de Finances, el regidor Francesc Icart i Salas d'Esquerra Republicana de Catalunya

Es acceptada la dimissió de Conseller presentada per Joaquim Fort, el qual és substituït per Josep M.^a Solé d'E. R. de C.

Comença la sessió a tres quarts de vuit, sota la presidència de l'alcalde Ramon Boronat, assistint 23 consellers.

Assisteix poc públic i una part d'ell interessat a una proposició que s'havia de debatre.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es nomena conseller de Finances, el conseller J. Icart, d'Esquerra Republicana.

S'acorda acceptar la dimissió del càrrec de conseller presentada per Joaquim Fort, per ésser incompatible amb el càrrec que ocupa en l'actualitat, nomenant-se per a substituir-lo el ciutadà Josep Maria Solé Roca.

Pruñosa proposa que per a poder fer les proves del carro d'assalt en construcció, siguin habilitats dos motors de cotxes vells fora d'ús.

Així s'acorda.

Lazcoz fa una pregunta al conseller de Governació sobre les penyes imposades als infractors dels preus i si aquests han estat detinguts i posats a disposició del Tribunal Popular.

En cas contrari prega que es faci tot seguit, considerant-los presos en el Decret del Govern de la Generalitat que fa referència als sabotejadors del nou ordre revolucionari.

Sagalà entén que les normes establertes en l'actualitat que penyen per tres vegades els infractors i en cas de reincidència els és retirat el permís, creu que ja és prou fort el càstig.

Tejero diu que no són temps de contemplacions i que si el Municipi no pren una decisió enèrgica la prendrem nosaltres, i llavors que no es digui que la C. N. T. fa això o allò.

Recasens protesta de les paraules de Tejero, dient que l'Ajuntament és l'únic que té facultats per actuar.

Valle s'adhereix a les paraules de Lazcoz i disculpa les pronunciacions per Tejero, que creu, no obstant, de bona fe. Estenent-se en la proposició de Lazcoz, entén que la llei, malgrat que sigui dura, s'ha d'aplicar amb totes les seves conseqüències.

Alomà presta suport a la proposició del seu company de minoria, entenent que la conllevància s'ha d'acabar, fent complir la llei a tot hom.

La Presidència diu que la proposició de Lazcoz es pot prendre en consideració notificant al poble de Tarragona que en el successiu els infractors del pes seran posats a disposició del Tribunal Popular.

Recasens diu que cal afegir-hi també els adulteradors.

Així s'acorda.

Lazcoz es queixa que en els moments revolucionaris que vivim no hi ha diu que hi hagi invàlids que demanin almoïna.

Recasens diu que volia també fer aquest prec.

Sagalà pren en consideració el prec, dient que donarà les ordres oportunes per tal que el fet no es repeteixi.

Lazcoz, en nom del Comitè d'Enllaç dels Sindicats de Metges, demana l'aprovació d'unes targes de racionament establertes per aquell.

Recasens fa algunes aclaracions.

Alomà diu que creu que hi ha una solució, car el conseller de Provisions, d'acord amb els Sindicats podria establir l'esmentat racionament.

Recasens diu, parlant com a metge, que la major part de queviures necessaris als malalts es troben al mercat. Proposa, no obstant, que l'assumpte passi a la Permanent per al seu estudi.

Lazcoz diu que els assumptes del Ple creu que no s'han de discutir a la Permanent, car en cas contrari sobre els consellers. Insisteix en què s'aprovi la proposició.

Recasens creu que, malgrat tot, abans de prendre un acord val la pena d'estudi.

Sagalà diu que en l'actualitat es despatxa la gallina amb recepta de metge i aquests tenen un avís de l'Ajuntament de què es limitin tan sols a donar receptes als que veraderament estan malalts, i d'acord amb la proposició de Recasens no veu l'interès de Lazcoz en què l'assumpte no vagi a la Permanent, on per altra part té els seus companys de minoria per discutir i mantenir el seu punt de vista.

Alomà diu que l'Ajuntament podria acordar accedir al que demanen els Sindicats previ estudi de les proposicions.

Pechs entén que la proposició és una advertència a l'Ajuntament.

Recasens diu que ell forma part d'un Sindicat de Metges i per tant no pot ésser-ne contrari. Quan al Sindicat autor de la proposició és el menys indicat dels Sindicats existents. Per tant, jo entenc que si nosaltres representem el poble som nosaltres l'autoritat i els acords que hem de prendre amb els Sindicats han d'ésser després d'un estudi, car els acords han d'ésser bilaterals i no com ara es preten.

Intervenen novament els companys Caixat, Pechs, Alomà, Recasens i Lazcoz, el qual diu que tots els assumptes que ell porti a l'Ajuntament els portarà al Ple i no a la Permanent.

S'acorda passar la proposició a estudi del Ple.

Lazcoz diu que a Tarragona, a la nit, ens trobem que tenim un

Cos de serenós que cobra de l'Ajuntament i el Cos de Vigilants, que entenc que fa el servei més positiu, no cobra. Per tant, jo proposo que el Cos de Vigilants sigui municipalitzat.

Els serenós — acaba dient — podrien ocupar les places que en l'actualitat han de cobrir-se a l'Ajuntament.

Pruñosa diu que l'assumpte presentat pel company Lazcoz, ell l'ha presentat dues vegades a la Permanent i hom li va dir que l'assumpte seria resolt en implantar-se la Carta municipal.

En l'actualitat, d'acord amb els decrets del conseller de Finances, creu que es pot tenir en compte la proposició del company Lazcoz.

Pechs aclareix que la Permanent no ha resolt l'assumpte, esperant la discussió de les negociacions que es porten a cap per si han de persistir els decrets de la Generalitat.

Valle explica les negociacions que de molt temps es porten a cap.

Quan vaig ocupar l'Alcaldia — diu — els Vigilants presentaren un escrit en el qual demanaven alguns avantatges que fent números representaven com a mínim una despesa de 80.000 a 100.000 pessetes al Municipi.

Acaba dient que creu que l'assumpte mereix la pena d'ésser estudiat.

Alomà creu que ja comença a ésser hora que el Municipi satisfaci les aspiracions dels vigilants.

Cal tenir en compte — diu — que es tracta d'un servei molt útil al poble, i per tant no és hora de pendre-ho en consideració, sinó de resoldre-ho.

Lazcoz troba molt estrany que se li tregui la "cantinela" de l'any 34 o 35, quan el 19 de juliol comença una nova era revolucionària i cal bandejar ja l'era cristiana.

Insisteix que com que treballen pel poble, nosaltres, com a representants d'aquells, hem de resoldre-ho.

Pruñosa proposa que un representant de cada minoria es reunixi i proposi un dictamen al Ple.

Així s'acorda.

Amb un prec de Recasens demanant que no sigui permesa la venda ambulants els dissabtes a la tarda i els diumenges, que és atès, s'aixeca la sessió a les nou de la nit.

L'orquestra i varietés Godall de la Joventut del Centre Federal expressen llur gratitud al diari "Llibertat"

Com ja saben els nostres lectors, el nostre diari col·labora tosament al festival que tingué lloc el passat diumenge al teatre del Centre Federal.

LLIBERTAT, que ha vist i veu amb força simpatia la lloable iniciativa que anima a uns petits i futurs artistes, prestà des del primer moment tot el necessari per tal de que l'esmentat festival fos un èxit. No ens equivoquem gens, ja que el teatre presentà l'aspecte de una gran solemnitat.

Ahir vam rebre a la nostra Redacció una lletra signada pel di-

rector de l'esmentat espectacle i bon amic nostre Pere Godall, qui en nom de totes les companyes i companys que formen el conjunt juvenívole de la nostra ciutat, remerciava una vegada més la col·laboració prestada per LLIBERTAT.

La lletra ens emocionà fortament. Gest digne d'imitar per molts artistes que molt sovint oblidem els favors que reben.

Heus ací el contingut de l'esmentada lletra:

"Orquestra i Varietés Godall",

Tarragona

Ciutat, 2 de febrer del 1937

Companys del diari LLIBERTAT

Ciutat

Estimats companys:

En nom de tots els companys i companyes que formem la companyia juvenívola "Orquestra i Varietés Godall" de la Joventut del Centre Federal, em plau donar-vos les més expressives mercès per haver contribuït per mitjà del diari i programes de mà, d'una manera brillant i desinteressada, a l'èxit rotund que vam tenir diumenge en el festival celebrat al Centre Federal d'aquesta ciutat.

No trobaríem prou paraules per

a lloar tan significant procediment i esperem la primera oportunitat per a correspondre degudament a l'esmentat procedir.

Aprofitem aquesta avinentesa per a saludar-vos i quedar-vostres de la causa antifeixista.

"Orquestra i Varietés Godall de la Joventut del Centre Federal"

P. A. del C. D. (Signat) Pere Godall.—Director"

Agraïm la gentilesa dels components de "l'Orquestra i Varietés Godall de la Joventut del Centre Federal", envers el nostre diari i quedem veritablement complaguts a l'anunciar l'esmentat conjunt per a una data no molt llunyana un festival dedicat a LLIBERTAT. No cal dir que acceptem aquest festival, i per avançada fem arribar a totes les companyes i companys d'aquest conjunt juvenívole, la nostra ferma i decidida col·laboració en tot el que sigui útil per a ells.

LLIBERTAT, després de col·laborar a l'èxit de diumenge passat, continuà prestant-los el seu decidit apoi, sempre que ho desitgin, quedant des d'aquest moment obertes les nostres pàgines per tot el que convingui a l'"Orquestra i Varietés Godall de la Joventut del Centre Federal".

Cartera de un refugiado

SALUD

La salud es la base de la victoria. Un hombre enfermo es una planta sin fruto que puede, en todo momento, contagiarse de más con inminente peligro de catástrofe.

Conferencia del Dr. Juarros: "La Salud es Vida", en el Paraninfo de la Universidad de Madrid.

La visión más inmediata del dolor, en relación con la guerra, es la de los campos de batalla, la de los heridos del combate, la de los hombres rotos que llenan los hospitales y clínicas. El balazo en el pecho, la mano inútil, el cuerpo que no puede recobrar su elasticidad de antes. Heridos de bala o de metralla, visión de sangre. Esta es para el espectador la estampa más directa — casi única — del dolor de la guerra.

Pero hay, junto a esas heridas de las batallas, otras heridas sin sangre, otros males que no nacen de las balas o la metralla. Nacen silenciosamente, lejos del estruendo de los combates, y no necesitan vendas ni operaciones quirúrgicas. Más que en el combatiente, viven en el hombre de la retaguardia. Existe, perfectamente definida, una "neurosis de guerra", una neurosis con perfiles y cuadro clínico, distintos a los de las otras dolencias de ese mismo tipo. Esta nueva clase de neurosis nació de la Gran Guerra. A partir de aquellos años decisivos en la historia del mundo, los psiquiatras empezaron a estudiar la nueva modalidad que se incorporaba al cuadro de las neurosis ya conocidas.

La gran guerra dejó una legión incontable de enfermos, incurables ya, verdaderos exhombres, con la sensibilidad destruida y una carga de sombras en el recuerdo. Se

habían salvado de la metralla, habían sobrevivido al horror de la vida de trinchera; pero su corazón estaba ya destruido para siempre. La guerra, de la que se habían librado en lo material, dejaba, sin embargo, en su espíritu, una huella imborrable. Sabido es también que los sanatorios de enfermedades mentales vieron aumentados sus enfermos a partir de aquella gran conmoción. La herencia de la guerra fué, además de las vidas y las tierras deshechas, la desolación — para siempre ya — en la espiritualidad, de millares de hombres.

La neurosis de guerra llama ya también, como una consecuencia inevitable de la lucha, a las puertas de España. Las clínicas de los psiquiatras conocen bien ese comienzo entre nosotros de la nueva dolencia. Hay hombres y mujeres en cuyo sistema nervioso la guerra está marcando su huella terrible. Un complejo de dolor y de miedo, de indecisión y de angustia, de sobresalto y de terror, opera sobre estas sensibilidades, que solo sombras aciertan a ver ante sí. Claro es que esta "neurosis de guerra" se acusa, sobre todo, en las naturalezas predisuestas ya, en las sensibilidades preneuroticas.

Pasquines y periódicos políticos responsables coinciden estos días en la necesidad de que el combatiente posea una absoluta plenitud

física y moral. A una masa heterogénea —vienen a decir—, es preferible una selección de hombres capaces. El pusilánime, el débil, el vacilante, no nos sirven. Periódicos y pasquines tienen razón. Uno de esos hombres, en un instante de miedo y de vacilación, puede determinar una catástrofe. El pánico es contagioso, y son muchos los casos registrados de desbandada iniciada por un grito que prendió inmediatamente en la multitud. No es el incendio del Teatro de Novedades de Madrid un ejemplo típico de como el pánico, arrollando toda serenidad en la multitud, puede determinar una catástrofe? Si en aquellos momentos se organiza la evacuación del teatro rápida y serenamente, la tragedia no hubiese adquirido la magnitud que tuvo. Fue la multitud enloquecida la que, arrollándose a sí misma y hundiendo la escalera, dió a la catástrofe sus terribles proporciones.

Igualmente, en un ejército y en una batalla, uno de esos hombres débiles, vacilantes —preneurósicos, en realidad—, pueden significar un peligro. Esto lleva a la necesidad de controlar rigurosamente el enrolamiento en las fuerzas combatientes, eliminando a los que no ofrezcan garantía física de su actuación una plenitud constitucional en su doble aspecto físico y psíquico.

Cómo debe reaccionarse ante el débil, ante el vacilante, ante el que siente sobre sí, invencible, un compendio de miedo y de inquietud? La actitud lógica y humana es la de la piedad, puesto que en ese miedo y en esa inquietud —camino por donde se abre paso la neurosis de guerra— falta lo que les haría recusables: la intención.

Son esos neuróticos las primeras víctimas de su propio mal. Las clínicas de los psiquiatras —a las que empieza ya a refluir esa herencia doliente de la guerra— lo saben bien. Neurosis de guerra: mal sin metralla, herida sin bala, angustia espiritual que atenaza ya a muchos hombres y muchas mujeres de España.

A todos estos mucho reposo y mucha quietud, con un máximo de buena alimentación, pero a los otros heridos, a los no neuróticos, a mordidos por la metralla, para esos los puestos de la retaguardia, persiguiendo también a los enfermos fieles o a los hombres completos y robustos llenos de salud, que re escudan cobardemente con un cargo, dentro del área donde el peligro solo existe en la boca de los enemigos que a su tiempo superarán a los cobardes, de los neuróticos, o de los albergarse bajo el símbolo de nuestra bandera. A esos debemos descubrirlos resueltamente, arrebatándoles el antifaz que los cubre, llevándolos al frente, donde los hombres sanos no significan ningún peligro para el mayor éxito de la empresa propuesta, y no estaría tampoco demás echar una ojeada a esa plenitud que pasea por la Rambla, ajena por completo, al problema de nuestro sufrimiento, y una vez separados los enfermos verdad y los inválidos, formar una columna de guerrilleros que, en las avanzadillas, sintiesen la nostalgia de estos paseos y estas despreocupaciones, que si los psiquiatras tenían que agregar a su curación alguno de estos parásitos, merecía la pena, ya que con ello se evitaba otra enfermedad quizás no menos peligrosa que la anterior: la vagancia.

DANIEL R. PRADEDA

REPASSOS

Molt econòmics

ACADEMIA

ROIG

NOTES INFORMATIVES

Inspecció d'Ensenyament Primari de Tarragona

Per la Superioritat ha estat aprovada la següent distribució de zones escolars acordada per la Junta d'Inspectors d'aquesta ex-província:

Primera zona, a càrrec de Francesc Blanch — Comprèn les graduades 4 i 5 de la capital i totes les escoles dels partits judicials de Tarragona i Reus, a excepció de les de la capital no esmentades.

Segona zona, a càrrec de Marina Bonet. — Comprèn la graduada de parvuls de la capital i totes les escoles del partit de Vendrell.

Tercera zona, a càrrec de Josep Pons. — Comprèn les graduades 6 i 7 de la capital i totes les escoles del partit de Tortosa.

Quarta zona, a càrrec d'Amadeu Travé. — Comprèn les graduades 8 i 9 de la capital, totes les escoles del partit de Montblanc i les dels pobles de Vilanova de Prades, Ulldeu, Cornudella, Albarca, Ciurana, Arboli, La Morera de Montsant, Valls, La Riba, Picamolls, Fontscaldes, Figuerola, Pla de Cabra, Cabra, Pont d'Armentera.

Cinquena zona, a càrrec de Joan Pedret. — Comprèn les graduades 10 i 11 de la capital i les escoles dels pobles dels partits judicials de Falset i Valls que no són esmentats a la quarta zona.

Sisena zona, vacant, acumulada als inspectors Pons i Pedret. — Comprèn les graduades 2 i 3 de la capital i totes les escoles del partit de Gandesa. Josep Pons s'encarrega de la graduada núm. 2 i

deis pobles d'Arnes, Benissanet, Bot, Caseres, Horta, Miravet, Pinell de Brai i Prat de Compte; i Joan Pedret de la graduada núm. 3 dels pobles d'Ascó, Batea, Corbera d'Ebre, Fatarella, Flix, Gandesa, Mora d'Ebre, Ribarroja i Vilalba dels Arcs.

SANTAELLA

Joies · Relletges
Compostures garantides

Unió, 3

Visites rebudes per senyor Comissari en el dia d'avui:

Comissió Ajuntament de Montferri; secretari Ajuntament d'Ulldeu; Comissió de Defensa de deconia; comissió Ajuntament de Tarragona; delegat de Marina, A. Pérez Ripoll; conseller de Cultura company Alomà.

Ahí estigueren breus hores a la nostra ciutat els representants de la Junta de Seguretat — Departament de Comarques — de Catalunya.

A la tarda visitaren al comissari delegat d'Ordre Públic, Joan Rodríguez al qual notificaren que avui es traslladarien a Tortosa, aprofitant l'avinencesa per a visitar alguns pobles de les nostres comarques.

Avui seran traslladats a Barcelona, per tal d'ingressar a la presó 50 condemnats pel Tribunal Popular, que es trobaven allotjats als vaixells-presó ancorats en el nostre port.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora
Baixada Misericòrdia, 16

TARRAGONA

El ciutadà Josep Cavallé Sedó, amb domicili al carrer de Puig de'n Pallas, 10, ha trobat a la via pública una quantitat en paper moneda que lliurarà al que resulti ésser-ne propietari.

CONSELLERIA DE CULTURA

Programa núm. 9 - Secció de Cinema - Al Saló Modern

Divendres, tarda-nit

Visca la llibertat

Es un film Rene Claire

L'OPERA DE QUAT' SOUS

Es un film G W Pabwts

L'orquestra durant la seva actuació, a base d'obres donarà el moment musical de Schubert i Danza n.º 10 de E. Granados.

Preus: 1'00 - 0'75 - 0'40

Natalici

Ha deslliurat una formosa nena, l'esposa del nostre amic i comissari d'Ordre Públic de les Comarques tarragonines, Joan Rodríguez i Papaseit.

Tan la mare com la nadona es troben en perfecte estat de salut.

Felicitem cordialment a l'amic Rodríguez per tan grat esdeveniment.

ESPECTACLES

Dimenge, al Centre Republicà Federal: "Los dos Pilletes"

Dimenge tindrà lloc la representació pel quadre escènic del Centre Federal, del drama "Los dos Pilletes".

L'esmentat quadre escènic treballa incansablement perquè la funció de dimenge resulti un nou èxit i que el públic surti complagut del Centre Federal.

Més endavant anirem donant detalls d'aquest gran esdeveniment teatral.

IDEAL CINEMA

El Comitè de Control Obrer del saló "Ideal Cinema", ens assabenta que a partir de dissabte vinent, hi haurà setmanalment sessió a la tarda del dissabte, essent, d'aquesta forma, quatre les sessions que faran, o sigui, dissabte, tarda i nit i dimenge, també, tarda i nit.

Molt aviat:

"España en sangre"

on?

Ajut Infantil de Reraguarda



Comprant els nostres segells se careu moltes llàgrimes infantils i contribuïreu a la victòria.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Tribunal Popular

Ahí es celebrà la vista de la tes contra els germans Josep i Ancausa seguida per activitats feixistes.

Es celebrà sessió matí i tarda, Toni Prat Ferrando.

A última hora de la tarda, després de les deliberacions del Jurat Popular, fou feta pública la sentència, en virtut de la qual es condemna a Josep Prat a deu anys de treballs a profit de la col·lectivitat i a cinquanta mil pessetes d'indemnització, i a Antoni Prat, vuit anys i a la mateixa indemnització.

Hi assistí molt de públic, una bona part del qual hagué de romandre fora de la sala.

En l'edició de demà ampliarem les nostres informacions d'aquest judici.

Grups Estudiantils Marxistes

El secretari d'Administració d'aquests grups posa en coneixement de tots els militants, que les hores d'oficina per al pagament de carnets i segells de cotització són les següents: matí, de 12 a 1, i tarda, de 4 a 5.

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 16; mínima, 9.

Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 75'6"; a les 18, 76'13".

Força del vent: A les 8 h., vent fresc; a les 18, calma.

Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, W.

Estat del cel: A les 8 h., quasi destapat; a les 18, idem.

Classes de núvols: A les 8 h., Ci. St. Cú.; a les 18, id. id. id.

Evaporació: En les 24 h., 4.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 71; a les 18, 85.

Carnet sindical

C. N. T.

Sindicato Petrolífer regional de Catalunya

Nuevos precios de gasolina y carburantes que se citan, a partir de esta fecha:

Gasolina auto, 1'20 pesetas litro.

Petróleo, 1'10 idem idem.

Gas-oil, 0'65 idem idem.

Super-solar, 0'80 idem idem.

Diesel-Oil, 0'52 idem idem.

Fuel-Oil núm. 2, 331'50 pesetas tonelada a granel.

Fuel-Oil núm. 2, 355 idem tonelada en envases.

Fuel-Oil núm. 1, 435 idem tonelada a granel.

Fuel-Oil núm. 1, 460 idem tonelada en envases. — El Comitè.

Secció oficial

Departament de defensa

El Consell municipal de Morell ha posat a disposició del comissari polític de la Comissaria de Defensa militar, dos vagons de verdura, donatiu que han efectuat els companys de Morell perquè fossin destinats al front d'Aragó, com obsequi als milicians que hi combaten.

Cal fer públic l'agraïment d'aquesta Comissaria per aquest important donatiu.



ESPIGOLANT

"Solidaridad Obrera", amb el títol "El capitalismo internacional, defendiendo la España negra", diu:

"En lo sucesivo, ni en Inglaterra ni en Alemania, ni en Italia y mucho menos en Francia, se podrá escribir ya de la España de Felipe II y de la política persecutoria y fanática que impusieron los Austrias desde El Escorial a Europa, ni del atraso, ni del clericalismo español, porque todas esas lacras están siendo defendidas por las naciones, que antes que la civilización, la cultura y el porvenir del Mundo, les interesa defender el decadente régimen capitalista."

Vencorem, diu l'òrgan Central del Partit Obrer d'Unificació Marxista, "La Batalla", referint-se a l'èxit del míting organitzat per la Joventut Comunista Ibèrica el prop passat diumenge:

"La Joventut Comunista Ibèrica indisolublemente ligada al POUM y al proletariado revolucionario, cumplirá con su deber hasta el fin. La gran fuerza numérica que ha adquirido en poco tiempo, su creciente prestigio entre las masas trabajadoras juveniles, la firmeza y el heroísmo de sus militantes nos dan derecho a confiar que en un plazo relativamente breve la J.C.I. desplazará definitivamente a las organizaciones que cubren su averda mercancia con el nombre de Lenin, al mismo tiempo que afirman que no son comunistas ni socialistas, para convertirse en la única Juventud marxista revolucionaria del país."

"Treball" dona compte de les tasques feixugues sobre les quals ha deliberat tots els dies el Comitè Central Ampliat del P. S. U. i resumeix d'aquesta forma la línia a seguir per l'esmentat partit:

"Organitzar la reraguardia, crear l'exèrcit popular, enrobustir el Govern de la Generalitat que presideix Lluís Companys, treballar per la màxima unitat i comprensió entre aquest i el Govern de la República que presideix Largo Caballero, consolidar la unitat antifeixista de tots els que volen lluitar contra el feixisme amb una adequada política de comprensió, crear el servei militar obligatori, fer-nos el partit germ de les llibertats de Catalunya combatent contra el feixisme cordialment units amb els altres pobles hispànics, impulsant el ritme, donant major empena a l'organització d'una més potent indústria de guerra i de les unitats més fermes, més àgils, més disciplinades de l'exèrcit del poble en formació."

Parlem clar, diu "Diari de Barcelona", i referint-se a certes paraules del President de Catalunya, diu:

Prenem nota de les paraules del President i diem que l'oblit que tenim una tasca comuna a fer és una manera de pertorbar o comprometre l'obra revolucionària i la victòria contra el feixisme.

Aquest oblit es pot manifestar amb posicions tancades, davant d'acords de conjunt, que esterilitzin la feina de l'organisme de màxima autoritat a Catalunya.

A què es refereix la paraula que pot congrega el poble de Catalunya i que està amantent a dir el President?

"Las Noticias", portantveu de la U. G. T., parla del míting del Pri-ce:

"El tema de los discursos de Price, las palabras cálidas de la 'Pasionaria', las de Del Barrio, Thorez, Vidiella, eran las mismas: Unidad, organización! Sin unidad no ganaremos la guerra; sin organización no podemos articular nuevas fuerzas ni crear un Ejército del pueblo bien pertrechado y bien dirigido, ni crear una retaguardia eficaz, conciente de que de su unión del esfuerzo conjunto de todos los que no pueden empuñar el fusil, ha de surgir el arma más poderosa para forjar la victoria. Sin unidad no podemos vencer."

"La Humanitat" parla de la reunió de les Corts a València:

"La reunió de les Corts de la República es la resposta més concreta i més efectiva a les afirmacions llançades pels països que recolzen la posició dels facciosos; i la rèplica més afortunada a un recent discurs de volada i repercussió internacional, a través del qual es pot dir que era gairebé negat a l'Espanya republicana el dret a la vida."

Escola Nova Unificada?

(Acabament)

Aquells projectes del C. E. N. U. però, han quedat frustrats, de moment, com hem dit. El desitjat traspass de l'ensenyament a Catalunya, sense condicions que garanteixin els drets contrets per un Estat responsable amb una col·lectivitat, ha estat ajornat, pendent d'estudi fet a consciència. L'experiència de mig any de confusió desencorajador en matèria d'ensenyament primeri, exigeix una pregona meditació sobre les garanties que pugui oferir aquest servei en mans de la Generalitat. No creiem que això sigui prou perquè s'adoptin actituds violentes i es vulgui fer pagar als infants i als mestres els plats trencats, imposant una separació d'escoles a la nostra terra que cap benefici ha de reportar a la cultura catalana i si molts maldecaps que ja comencem a tocar

per diversos conductes a les comarques, encara que potser a la capital catalana no hagi arribat més que un esmortit resso, sense transcendència apreciable pels magnats de la cultura nova i unificada.

Pobles hera vist que van acceptar amb molt bon gust, en començar el curs i veure que els mestres nous del C.E.N.U. no acudien, que l'Estat els proporcionés els mestres que necessitaven i realitzés la creació de les escoles indispensables, donant així solució al conflicte que ocasionava la supressió de l'ensenyament religiós. Perquè l'Estat, per mediació dels seus organismes competents, no ha restat en darrera en qüestió d'escoles, i aquestes s'anaven creant a mesura que els pobles volien i ho demanaven, fos pel conducte que fos, perquè no ha oïrat cap repar legalista estil antic, que feia que, abans per crear unes escoles noves, es

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats Ocasions permanents
en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol Tarragona

necessitessin uns tràmits burocràtics llargs i empipadors, mentre que ara calia solament un simple telegrama per obtenir unes escoles immediatament. I així hem pogut veure com a Tarragona ciutat es concedia la creació de 53 escoles noves de l'Estat central, i a Reus 60, i a Tortosa case, sense comptar els bars, 20 i 18 a Valls, i 12 a El Vendrell, etc., que feien un total d'unes 400 escoles noves a tot el territori de la nostra extensiva. Això representava pels pobles, fetsosos de major nombre de mestres, una realització dels fervents desitjos de complir amb els compromisos que, en matèria d'ensenyament, havien contret amb sí mateix en realitzar-se la revolució, i rebem amb els braços ben oberts la nova promoció de mestres que s'abocava amb entusiasme, a ocupar les escoles de les ciutats, de les viles, dels pobles i dels llogarets.

Ara, però, que la Generalitat sembla que s'ha pres molt seriósment l'assumpte escolar, esperonada per les dificultats trobades a València, en alguns llocs —pocs per sort— s'ha reaccionat de tal manera que, fent un despreci de la formalitat revolucionària —posat que aquestes dues paraules poden anar ben bé juntes, encara que se'ns digui reaccionaris, potser, es voler retornar a l'Estat les escoles creades i acceptades quan no hi havia res més, i fins i tot es tracta de foragitar els antics mestres de l'Estat de les escoles noves i fer-los tornar a aquells antics locals infectes on els fills del poble tants anys hi han rebut, amb la rebella innata que els caracteritza, l'alèndia fastigosa de la reacció obscurantista controlada des del Vaticà.

No cal anar gaire lluny i no ens muguem de Tarragona. En iniciar-se el curs escolar, la majoria de mestres de les escoles velles foren portats als nous edificis arrengats de les urpes clericals, traslladats tot el mobiliari aprofitable i clausurades aquelles escoles. Els mestres velles, però, eren en nombre insuficient per atendre les necessitats escolars de la nostra població i per emplenar els buits que anaven deixant les noves escoles preparades per absorbir el nostre cens escolar. Els mestres que el C. E. N. U. havia promès no acabaven d'arribar. Què fer, entretant? El sentit del deure ens dictà una solució que teníem a la mà procurar i que podia resoldre el problema dels nenes sense escola. S'havia fet el càlcul que Tarragona necessitava un centenar de mestres més dels que tenia. El C.E.N.U. n'havia promès una cinquantena. L'Estat central podia crear ben bé a Tarragona cinquanta places més de mestre. I demanarem la creació immediata d'aquestes places, que fou concedida en pocs dies. El Conseller de Cultura del nostre Ajuntament tingué ocasió de donar posessió a 38 dels nous mestres pagats per l'Estat central, sense oposar repar de cap naturalesa, posat que la ciutat els necessitava i que no es podien despreciar. Fins que ha sorgit aquesta mena de

ruptura entre els dos Govern i, sistemàticament, es nega a admetre, aquest mateix conseller municipal, cap més mestre nomenat pels organismes de l'Estat central, fent avinent també que tenia el ferm propòsit de tornar els antics mestres nacionals a les escoles velles, de no acceptar cap creació d'escoles feta per l'Estat després del 19 de juliol i de posar els edificis nous incautats pel poble a la disposició absoluta de l'Escola Nova Unificada que, en lloc d'unificar, separa en castes les escoles, els infants i els mestres de Catalunya.

I, per acabar, concretant-nos finalment al cas de la nostra ciutat, volem cridar l'atenció de les organitzacions i de les persones en mans de les quals estan els destins de l'ensenyament local, perquè dediquin tota llur atenció al problema que plantegem ací, problema de formalitat i de consciència, amb la solució equivocada del qual es va a produir un greuge moral incalculable a les persones i organismes que s'han interessat des del primer moment per solucionar amb harmonia i rapidesa el conflicte ja ben aclarit dels infants sense escola, ensems que es condemnarà una part d'aquests infants, fills de proletaris segurament, ha haver de sofrir la tortura de les escoles evocadores dels temps feudals, i mentre es barrarà el pas i l'accés a la nostra ciutat a un estol de companys mestres que, amb entusiasme i il·lusió renovadora, estan disposats a esmerçar el millor de llurs energies a profit dels infants de Tarragona, posant a contribució, sense regateigs, les activitats pedagògiques que són producte d'una experiència viscuda a l'escola del poble i de cara al poble. No cal ésser impacients. Mentre arriba el traspass de l'ensenyament a Catalunya, que

tots desitgem, deixem les coses tal com estan avui, que només beneficis en toquem de l'estat actual de coses, i el temps ha de venir, forçosament, a resoldre això que a algú li pot semblar un xic espès i que per nosaltres és d'una claretat meridiana i a tota prova.

A l'Estat no se li pot retornar ni una sola de les escoles noves, perquè la ciutat les necessita. I les escoles de l'Estat tenen dret preferent a ocupar els edificis nous, perquè foren les primeres a fer-ne ús, sense que aquesta preferència hagi d'ésser obstacle perquè les de la Generalitat hi tinguin també cabuda, puix que les unes no cal que exclouin les altres. Ambdues es complementen i són ben compatibles en la realitat. Només pot existir aquesta incompatibilitat en la imaginació d'aquells que anteposen a l'interès de l'ensenyament el de llur egoisme personal o col·lectiu.

Estat? Generalitat? Escola Nova Unificada, que vol dir una mateixa classe d'escoles per tots els infants de Catalunya. Però impaciències capricioses, no. Volem obra revolucionària i constructiva, i estem a la seva disposició per si podem ésser útils en alguna cosa més. Entretant, que cadascú reflexioni sobre el grau de responsabilitat que li pugui cabre per les determinacions preses en aquests instants transcendents.

F. BLANCH I BOSCH

CASA POU

Perfumeria, Merceria

Flors artificials

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel

TARRAGONA

LINEA REGULAR DE GRANS VAIXELLS

YBARRA & C.^a

SEVILLA

Servei setmanal de cabotatge: Sortida tots els dimecres. Servei ràpid.

Servei quinzenal de cabotatge: Sortida quinzenal els dimecres. Servei corrent.

Servei quinzenal a Marsella: Sortida quinzenal els dissabtes. Servei dada 21 dies fixes al Brasil, Uruguai i Argentina: Sortida cada tres dimecres fixe. Servei correu de passatge.

Servei quinzenal a Nord Amèrica per la flota de la "COMPANIA ESPANOLA DE NAVEGACION MARITIMA, S. A.", de Barcelona.

Servei combinat (via Marsella) per a l'India, Austràlia, Nova Zelanda, Xina i Japó, amb vaixells de les principals línies de correus anglesos.

Per a informes, al consignatari:

FILL DE JOSEP VILAR TOMAS

Plaça President Macià, 12, baixos

Telèfon 1412

Direcció telegràfica i telefònica: **VILAR**